

være praksis for, at der i den forbindelse foretages en udtømmende redegørelse for lovgrundlaget, herunder forarbejderne til lovreglerne.

4. Beretning nr. 18/1979 er afgivet til statsrevisorerne i henhold til ovennævnte § 17, stk. 2. I indledningen til beretningen anfører rigsrevisor under pkt. 3, at

»sigtet med denne undersøgelse har været at fastslå, om de ydede forskud har haft en rimelig størrelse, om staten har modtaget en rimelig forrentning af forskudsmidlerne, og om staten har modtaget samtlige de renter, som disse forskud har afkastet. Undersøgelsen er et led i en bredt anlagt undersøgelse af statens tilskud til de statsanerkendte arbejdsløshedskasser. Det kan om denne oplyses, at rigsrevisionen i skrivelse af 7. december 1978 anmodede arbejdsdirektoratet om en drøftelse af dette tilskudsområde. Uafhængig af rigsrevisionens initiativ havde direktoratet i oktober måned 1978 taget initiativet til en gennemgang af den hidtidige tilsynsprocedure, men i øvrigt var der enighed mellem rigsrevisionen og arbejdsdirektoratet om, at der burde nedsættes en arbejdsgruppe, der kunne gennemgå tilsynsvirksomheden og fremsætte forslag til effektiviseringen af

denne.«

Beretningen indeholder i dens afsnit II en redegørelse for sagsområdet og de gældende regler, der så vidt ses ikke adskiller sig fra den normale beskrivelse i beretningerne af de regler, der gælder for det pågældende område. Beretningen indeholder som anført af undersøgelsesdommeren ikke oplysning om, at rigsrevisionens repræsentanter i arbejdsgrupperapporten fra 1976 i det hele tog afstand fra den nye ordning, bl.a. under henvisning til manglende lovhjemmel.

Som anført ovenfor var sigtet med beretningen ifølge dens indledning at belyse spørgsmål om størrelsen af ydede forskud og forrentningen af disse som led i en større undersøgelse af statens tilskud.

Det fremgår yderligere af de forklaringer, der af rigsrevisor er afgivet til undersøgelsesdommeren, at rigsrevisor var af den opfattelse, at der i hvert fald fra og med finansåret 1978 var skabt hjemmel for forskudsbetalingerne, og at hjemmelsspørgsmålet derfor ikke var et for beretningen væsentligt spørgsmål.

Det er på den baggrund, at justitsministeriet i notatet har givet udtryk for, at det er tvivlsomt, om det med rette kunne forventes af rigsrevisionen, at lovspørgsmålet udtrykkeligt blev behandlet i beretningen.